

ת"פ (אילת) 36215-03-25 - מדינת ישראל נ' מילגרוס ברון

בית משפט השלום באילת

ת"פ 36215-03-25 מדינת ישראל נ' ברון
תיק חיצוני: 275894/2024

לפני כבוד השופט גיל אדלמן

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמת
מילגרוס ברון

החלטה

החלטה בבקשת ההגנה לביטול כתב אישום בהיעדר שימוע ואי קיום חובת הידוע, לפי סעיף 60(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: החוק).

העובדות

1. נגד הנאשמת הוגש ביום 13.3.2025 כתב אישום המייחס לה עבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. בדיון שהתקיים ביום 27.5.2025 טענה ב"כ הנאשמת כי זכות השימוע שלה הופרה בשל העובדה שמכתב היידוע שהיה אמור להישלח אל הנאשמת על פי החוק, אמנם נשלח, אולם לכתובת כללית: "דרך יותם", ולא לכתובת הספציפית אותה מסרה הנאשמת בחקירתה במשטרה, 706 דירה 6, אילת^[1]. עוד נטען כי זו כתובתה של הנאשמת כפי שמופיעה ברישומי משרד הפנים, ולראיה, כתב האישום נשוא התיק, שנשלח לנאשמת, נשלח לכתובת זו והתקבל לידיה.

3. ב"כ המאשימה טען כי על פי מערכת הדואר, קיימת אינדיקציה לכך שדבר הדואר נמסר ליעדו ביום 3.9.2024. לשיטת המאשימה "חברתי אומרת שהנאשמת התגוררה ב-706 אלא מה,

שמבדיקה עולה, ועוד לפני שהגשנו את כתב האישום, עולה כי דבר הדואר נמסר. חברי זועקים למי? אני לא פקיד הדואר. אני יודע שמכתב מגיע עם השם שלו ולכן חזקה על רשות הדואר שלא מסרה מכתב, מן הסתם לא נתנו את המכתב לדנה לוי[2] נתנו אותו לנאשמת."

4. ביום 4.6.2025 הגישה המאשימה פסיקה התומכת, לטענתה, בטיעוניה.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר שהוגש לידי, מצאתי לקבל את טענות ההגנה ולהורות על ביטול כתב האישום בהעדר עריכת שימוע על פי דין.

6. סעיף 60 א(א) לחוק קובע:

"רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך **לפי הכתובת הידועה לה**, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך."

7. על בקשה לפי סעיף 60א לחוק חלה דוקטרינת הבטלות היחסית. על בית המשפט לבחון את מידת הפגם שנפל במעשה התביעה, כדי לשקול האם הוא מצדיק או מחייב ביטול מעשה הרשות. ככל שמידת הרשלנות של המאשימה גבוהה יותר, כך תטה ההחלטה לביטולו של כתב האישום. מאידך, ככל שהרשלנות נמוכה יותר, ניתן לרפא את הפגם בדרכים אחרות, מבלי להוביל לתוצאה של ביטול כתב האישום.

8. במקרה דנא, המאשימה אכן שלחה מכתב יידוע אך לכתובת כללית הכוללת שם של רחוב בלבד (רחוב ארוך במיוחד באילת, בו שוכן אף היכל בית המשפט). אין חולק כי לא מדובר בכתובתה של הנאשמת. לא זו אף זו, כתובתה של הנאשמת נמסרה בחקירתה במשטרה מיום 3.7.2024, במענה לשאלה מפורשת. משכך, כתובתה המדויקת של הנאשמת היתה ידועה למאשימה. ודוק: כתב האישום אכן נשלח אליה לאותה הכתובת. אכן ממסמך שהציגה המאשימה עולה כי מכתב הידוע נמסר ליעדו בתאריך 3.9.2024, מכאן מבקשת המאשימה להסיק כי נמסר לידיה של הנאשמת, אלא שלא די בכך לטעמי כדי לקיים את החובה המוטלת על המאשימה (להבדיל ממקרה בו אכן נשלח המכתב לכתובת המדויקת, שאז להערכת עשתה המאשימה די כדי למלא חובתה).

9. למעלה מן הצורך אוסיף כי עיון בפסיקה אותה צירפה המאשימה תומכת במקרה זה בטיעוני ההגנה, ומובילה למסקנה דומה, שכן שם שלחה המאשימה את מכתב היידוע לכתובת אותה מסר הנאשם בחקירתו, אלא שנפלה טעות בכתובת. בית המשפט קבע כי בנסיבות אלה "חומרת הפגם אינה גבוהה" בהתחשב בעובדה כי המכתב נשלח לכתובת שנמסרה על ידי

הנאשם בחקירתו (ת"פ (רמ') 9041-05-20 מדינת ישראל נ' לוי ואח' (21.1.2021)).

10. משכך, ולאחר שהתרשמתי כי במקרה זה מידת הרשלנות של המאשימה גבוהה יותר, שכן כתובתה של הנאשמת היתה ידועה לה ובנקל יכלה לוודא כי המכתב ישלח ליעדו, כפי שנשלח כתב האישום, לא מצאתי כי נכון להורות על תיקון הפגם בדרך הבטלות היחסית, אלא להורות על מחיקת כתב האישום בהעדר קיום זכות השימוע.

11. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"ה, 20 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

[1] כאן המקום להעיר, כי באילת קיים נוהג לציין כתובת לפי מספר בית ודירה, בנוסף, או במקום שם רחוב.

[2] עו"ד דנה לוי, היא באת כח הנאשמת. הדברים נאמרו בלשון סגי נהור.